

Věc C-597/19

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

6. srpna 2019

Předkládající soud:

Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen (Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

29. července 2019

Žalobkyně:M.I.C.M. Mircom International Content Management & Consulting
Limited**Žalovaná:**

Telenet BVBA

Předmět původního řízení

V původním řízení se společnost Mircom (žalobkyně) domáhá od společnosti Telenet (žalovaná) poskytnutí identifikačních údajů tisíců jejích zákazníků, což společnost Telenet odmítá. Podle společnosti Mircom si dotčení zákazníci stáhli pomocí technologie *BitTorrent* filmy, které patří do jejího repertoáru, což podle jejího názoru představuje nedovolené sdělování veřejnosti.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad pojmu „sdělování veřejnosti“ v čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29; výklad kapitoly II směrnice 2004/48 a pojmu „újmá“ podle jejího článku 12; relevance konkrétních okolností konkrétního případu pro posouzení přiměřenosti při zvažování mezi prosazováním práv duševního vlastnictví a práv a svobod zaručených Listinou; zákonnost systematické registrace IP adres podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení 2016/679. Článek 267 SFEU

Předběžné otázky

1.a) Musí být stažení souboru prostřednictvím sítě peer-to-peer a současně poskytnutí částí tohoto souboru („pieces“) (v poměru k celku dosud velmi fragmentárních) k nahrání („seed“) považováno za sdělování veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, ačkoliv tyto jednotlivé části („pieces“) jsou jako takové nepoužitelné?

Pokud ano:

b) Existuje hranice de minimis, od níž nahrávání („seed“) těchto částí („pieces“) představovalo sdělování veřejnosti?

c) Je relevantní okolnost, že toto nahrávání („seed“) může probíhat automaticky [v důsledku nastavení „Torrent-Clients“ (torrentový klient)], a tedy aniž by si toho uživatel všiml?

2.a) Může osoba, která je smluvní držitelkou autorských práv (nebo práv s ním souvisejících), tato práva však sama nevyužívá, nýbrž pouze uplatňuje nároky na náhradu škody od domnělých porušovatelů – jejíž obchodní model tak závisí na existenci produktového pirátství, nikoliv na jeho potírání - využívat stejná práva, která kapitola II směrnice 2004/48 přiznává autorům nebo držitelům licence, kteří využívají autorská práva obvyklým způsobem?

b) Jakým způsobem mohl držitel licence v tomto případě utrpět „újmou“ (ve smyslu článku 13 směrnice 2004/48) porušením práva?

3. Jsou konkrétní okolnosti uvedené v první a druhé otázce relevantní v rámci zvažování zájmů mezi prosazováním práv duševního vlastnictví na straně jedné a práv a svobod zaručených Listinou, jako je respektování soukromého života a ochrana osobních údajů, na straně druhé, zejména v rámci přezkumu přiměřenosti?

4. Je systematická registrace a obecné další zpracování IP adres „roje“ nahrávajících („seeders“) (držitelem licence samotným a jím pověřenou třetí osobou) za všech těchto okolností podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů, konkrétně podle jeho čl. 6 odst. 1 písm. f), odůvodněné?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Článek 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti

Článek 13, čl. 6 odst. 2, článek 8 a čl. 9 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví

Listina základních práv Evropské unie

Článek 4 bod 2 a čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Článek XI.165 § 1 odst. 4 Wirtschaftsgesetzbuch (hospodářský zákoník)

Stručné shrnutí skutkového stavu a původního řízení

- 1 Společnost Mircom je držitelkou určitých práv k celé řadě pornografických filmů, které jsou produkovány osmi americkými a kanadskými společnostmi. Filmy nevyrábí ani nedistribuuje; naopak se plně a zcela věnuje uplatňování nároků na náhradu škody vůči domnělým porušovatelům a výnos z těchto nároků zčásti vrací producentům.
- 2 Prostřednictvím systému vyvinutého na jedné německé vysoké škole získala tisíce IP adres, které jsou přiděleny zákazníkům poskytovatele internetového připojení, společnosti Telenet. Podle tvrzení společnosti Mircom sdíleli tito zákazníci s pomocí protokolu BitTorrent v síti peer-to-peer filmy, které patří do jejího repertoáru.
- 3 Navrhuje, aby společnosti Telenet bylo uloženo poskytnout identifikační údaje těchto zákazníků. Společnost Telenet toto kategoricky odmítá a navrhuje uložit společnosti Mircom, aby ji zprostita veškerých odsuzujících rozhodnutí, která byla přijata v souvislosti s možným uložením povinnosti poskytnout informace.
- 4 Technologie *BitTorrent* segmentuje soubor do mnoha malých částí („pieces“), které si uživatel může stáhnout a opět složit do původního souboru. Prvotní proces nahrávání je označován jako „seeding“. Soubor, který je tímto způsobem zpřístupněn, může současně stahovat mnoho uživatelů. Skupina, která soubor stahuje, se označuje jako „roj“. Pro tuto technologii je příznačné, že mezi tím, kdo soubor původně nahrál („seeder“), a osobou, která soubor stahuje, již nemusí existovat spojení: každý uživatel si může stáhnout každou část („piece“) jiného uživatele. Stahující se zpravidla sami stávají těmi, kdo soubory nahrávají („seeders“): je to obvykle standardní nastavení softwaru, neboť právě na tom fungování systému *BitTorrent* závisí.

Hlavní argumenty účastníků původního sporu

- 5 Společnost Mircom tvrdí, že zákazníci společnosti Telenet se dopustili nedovoleného sdělování veřejnosti.

Od určitého kroku v procesu stahování je sice možný určitý náhled souboru, ten je ale ze své podstaty fragmentovaný a má nanejvýš nejistou kvalitu. Kromě toho si sama stanovila hranici 20 %: kdo si stáhne méně než 20 % souboru [a tedy v podstatě nemůže dělat nic jiného než nahrávat („seed“)], ten se nemusí znepokojovat.

- 6 Ohledně otázky, zda záruky směrnice 2004/48 platí bez dalšího také pro společnost Mircom, upozorňuje společnost Telenet na zvláštní postavení této společnosti, která sama neprovádí úkony související s užíváním, nýbrž pouze vymáhá náhradu škody a působí tedy jako „copyright troll“.
- 7 Co se týče otázky, zda shromažďování IP adres představuje legální zpracování osobních údajů, odkazuje společnost Mircom na německou judikaturu a tvrdí, že „z pohledu GDPR žádné problémy nevyplývají“.

Stručné vylíčení odůvodnění předběžné otázky

První otázka: Sdělování veřejnosti

- 8 Ve své rozsudku ze dne 14. června 2017, *Stichting Brein* (C-610/15, EU:C:2017:456), Soudní dvůr konstatoval, že zpřístupnění a správa platformy pro sdílení na internetu, která prostřednictvím indexace metadat týkajících se chráněných děl a poskytování vyhledávače umožňuje uživatelům této platformy tato díla nacházet a sdílet je v rámci sítě „peer-to-peer“, představuje sdělování veřejnosti.
- 9 Podle názoru předkládajícího soudu však povaha a důvod existence technologie *BitTorrent* spočívá v tom, že uživatel sám nahrává („seed“) části („pieces“), které již stáhl. Ačkoliv některé programy umí toto nahrávání („seed“) vypnout, jedná se o standardní případ, neboť na tomto nahrávání závisí fungování systému sdílení souborů „peer-to-peer“. Části („pieces“) nejsou pouhými „kousky“ původního souboru, nýbrž samostatnými, zaheslovanými soubory, které jsou nakonec složeny zpět do původního souboru. Samy o sobě jsou proto nepoužitelné.
- 10 Předkládající soud se proto táže, zda nahrávání („seed“) těchto částí („pieces“) díla chráněného autorskými právy samo o sobě představuje sdělování veřejnosti nebo zda musí být zohledněny jiné aspekty, jako je pokrok stahování nebo skutečnost, že nahrávání („seed“) může probíhat bez povšimnutí uživatele.

Druhá otázka: Specifická situace společnosti Mircom

- 11 Podle názoru předkládajícího soudu se situace společnosti Mircom zásadně liší od situace autora nebo držitele licence. Společnost Mircom podle něj téměř dokonale naplňuje definici pro „copyright-troll“. Má omezená uživatelská práva

k dílům vytvořeným třetími osobami, tato práva ale nevyužívá a plně se věnuje uplatňování nároků na náhradu škody vůči domnělým porušovatelům.

- 12 Z ustanovení čl. 13 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/48 vyplývá, že unijní normotvůrce neměl na mysli situaci podniku jako je Mircom, nýbrž situaci skutečného autora respektive vlastníka práva nebo držitele licence, který práva také užívá a paděláním nebo produktovým pirátstvím je mu způsobována újma.
- 13 Předkládající soud se tedy táže, zda společnost Mircom může práva přiznaná autorům a vlastníkům práv směrnicí 2004/48 využívat stejným způsobem a zda úhrady, které se snaží vymáhat, spadají do pojmu „újma“ ve smyslu této směrnice.

Třetí otázka: Posouzení přiměřenosti

- 14 Předkládající soud poukazuje na okolnosti věci - zvláštnosti protokolu *BitTorrent*, kdy nahrávání („seed“) může případně probíhat bez povšimnutí, a výše popsanou specifickou situaci společnosti Mircom - a táže se, zda tyto okolnosti mají vliv na posouzení přiměřenosti - při zvažování různých základních práv chráněných právním řádem Unie.

Čtvrtá otázka: IP adresa jako osobní údaj

- 15 Způsob, jakým společnost Mircom získává dotčené IP adresy, vyvolává podle předkládajícího soudu otázky.
- 16 Společnost Mircom tvrdí, že adresy získala prostřednictvím německé společnosti Media Protector GmbH, která na internetu vyhledává šíření děl. Systematicky registruje IP adresy a předává je společnosti Mircom, což podle názoru předkládajícího soudu jednoznačně spadá pod pojem „zpracování“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. O transparentnosti a zákonnosti tohoto zpracování však panují vážné pochybnosti.
- 17 Předkládající soud se proto Soudního dvora táže, zda je takovéto zpracování osobních údajů legitimní.